

Nieuwsbrief juli/augustus 2011

In de Springertuin is het nu volop zomer. Ruim driekwart van de tuin is nu beplant. Kom gauw kijken naar een bijzonder assortiment groenten en fruit en vergeet het park en de pluktuin niet.

Wil u reageren op deze nieuwsbrief, heeft u vragen of een leuk nieuwtje? Laat het ons weten via springertuin@zuilenenvecht.nl.

Aanwinsten in de tuin

We hebben een prachtig druivenrek van rood Amerikaans grenenhout. Langs het rek worden blauwe Rondo en witte Johanniter wijndruiven gezet. Maar zelfs zonder druiven ziet het er fraai uit. De timmerman heeft hard gewerkt, want ook de platte bak is inmiddels voorzien van een glazdek. In de bak (een lage kas) staan oogmeloenen. De sappige oranje oogmeloenen komen oorspronkelijk uit Ogen, een kibboets in Israel. Vandaar de naam.

De afgelopen tijd draaide alles om groenten, planten en bonen leggen en natuurlijk veel water geven. Een rondje door de tuin brengt u langs chioggia, een historische Italiaanse biet die inwendig witte en rode ringen heeft en Italiaanse andijvie. Verder is er pastinaak, een eeuwenoude knol waar u authentieke Leidse hutspot van kunt maken, Ying Yangbonen, paprika in wit, geel en rood, diverse soorten tuinbonen, venkel ... Te veel om op te noemen.

Werkzaamheden komende maand

De kruidentuin krijgt steeds meer vorm en het zwarte landbouwplastic dat onkruid tegenhoudt, gaat er helemaal af. Op die plek komen pompoenen. Onkruid wieden blijft nodig, evenals water geven, zolang de droogte aanhoudt. De tijd van groente oogsten begint er aan te komen (de eerste aardbeien smaakten heerlijk).

Extra handen zijn altijd welkom; er is werk genoeg. Dus meld u aan via springertuin@zuilenenvecht.nl of kom gewoon langs op woensdag vanaf 09.00 uur.

Duivenbonen

Bij een historische tuin horen vergeten groenten. Een groente die de meeste mensen allang vergeten zijn is de duivenboon (*Vicia faba*). Een hele oude boon die dankzij de oude Romeinen in Nederland op het menu kwam te staan. Dodoens vermeldt de 'kleyne boonkens' in zijn Cruydt-Boek van 1644. De duivenboon is een peulvrucht en familie van de tuinboon. Tijdens de groei zijn de planten moeilijk van elkaar te onderscheiden. De boon zelf is rond van vorm en ongeveer even groot als een bruine boon. De smaak lijkt op die van de tuinboon, maar

dan nog lekkerder! De duivenbonen staan in het vak naast de bonenstokken.

Vrijwilliger in beeld

De Springertuin draait op vrijwilligers. Wie zijn die mensen die graag vuile handen maken? Iedere nieuwsbrief stelt een vrijwilliger zich voor. Deze keer Henk en Jeannette van Verseveld (samen 175 jaar!).

Hoe bent u betrokken geraakt bij de Springertuin?

Jeanette: "Henk had over de tuin gelezen en is gaan kijken. Deze plek is voor ons heel bijzonder. We zijn in het voormalige gemeentehuis getrouwd, evenals onze kinderen. En als kind speelde Henk, geboren en getogen Zuilenaar, hier al."

Wat vindt u het leukst aan de Springertuin?

Jeanette: Het is fijn om gewoon lekker bezig te zijn en iedere keer het zaaigoed weer op te zien komen. Dat blijft een wonder. Mijn hart heeft altijd in de natuur gelegen. Ik heb jarenlang het beheer gedaan van het terrein van de naturalistenvereniging in Molenpolder. Door natuurlijk beheer is het gelukt om inheemse orchideeën weer te laten bloeien in dit gebied. Dat heeft overigens wel 15 jaar hard werken en veel geduld gekost!

Wat doet u als u niet in de tuin werkt?

Henk: "Ik schilder al jaren. Nu maak ik graag aquarellen, het liefst van planten en bloemen. Ik wandel ook elke dag." Jeanette: "Iedere dag ben ik in onze achtertuin te vinden. Dat vind ik heerlijk."

Hebt u nog een tip of idee voor de tuin?

Samen: "Het zou geweldig zijn, als in de tuin bijen gehouden kunnen worden. Bijen zijn zo belangrijk voor de natuur!"

Tuinbaas Walter aan het woord over bijen

In het omega-teken van buxus heb ik een bijenkorf geplaatst. Het is een tijdelijk ornament voor de te vormen leipereboom. Ik krijg er veel vragen over. Zitten er al bijen in? Komen er vanzelf bijen in? Dat bracht mij op het idee iets over bijen te schrijven. De honingbijen hebben het namelijk moeilijk. Zij verdwijnen en nog niemand weet precies hoe en waarom. Is het erg dat bijen verdwijnen? Ja, dat is erg! Einstein zei het al: "Als de bij sterft, heeft de mens nog vier jaar te leven. Geen bijen meer, geen bevruchting meer, geen planten meer, geen dieren meer .." en

misschien dan ook geen mensen meer.

Bijen zijn een belangrijke schakel in het proces van bestuiving, waar zo'n dertig procent van ons eten van afhankelijk is. De honingbij is onze belangrijkste bestuiver. Die rol kan bijna niet worden overgenomen door andere bestuivers, zoals hommels, vliegen en solitaire bijen of de wind. De honingbij is een trouwe partner, als het om bestuiven gaat. Beter dan de vliegen en de solitaire bijen; dat zijn hele slordige bestuivers. De bijen pakken de nectar en het stuifmeel voor eigen gebruik. In ruil bestuiven zij onze bloemen en fruitbomen.

Het is een fantastisch gebeuren zo'n bijenvolk! Een bijenvolk kan wel uit 40.000 tot 50.000 bijen bestaan in een goed gesmeerd sociaal systeem. Eén koningin zorgt voor het nageslacht geholpen door een overvloed aan werksters. De eerste drie weken verzorgen de werksters (inderdaad allemaal dames) het broed en bewaken de bijenkast tegen ongewenste gasten. Na deze periode mogen ze ongeveer 3 weken de bloemen bezoeken om de nectar te verzamelen en honing te maken. De honderden darren (mannetjes) zijn er alleen voor de bevruchting van de koningin.

Het mooie van bijen is dat ze makkelijk te manipuleren zijn! We kunnen hen in kasten en korven laten wonen! Die kasten en korven kunnen we op plaatsen zetten waar bestuiving nodig is, zoals in boomgaarden of op de heide. We hebben de kasten bovendien aangepast om eenvoudig de honing (de wintervoorraad van de bijen) te kunnen bemachtigen. Bijen zijn eigenlijk huisdieren met een bijzondere functie geworden.